

שווין פרק שלשה ועשרים שבת

עין משפט
נ"ר מצוה

קג.

בב א מוי ספכ' מיל' נא
 נא לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' דערת לוי' קומ' סטן
 סטן כ' :
 בג ב ג מוי ספכ' סט
 סט לא נא לא נא לא נא לא
 צויש' קומ' סטן לא נא לא
 וויש' לא נא לא נא לא נא
 כדר מוי' סט לא נא לא
 מונ' :
 בה ה מוי ספכ' סט
 סט לא נא לא נא לא נא לא
 בוט' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 י�ו דערת לוי' קומ' סטן
 סטן כ' :
 בו ח ט מוי ספכ'
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 סטן כ' :
 בה כ מוי ספכ'
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 סטן כ' :
 הו ג מוי ספכ'
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 סטן כ' :
 גו ה מוי ספכ'
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 סטן כ' :
 ללו' ע' :
 גו ג מוי ספכ'
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 מיל' לא נא לא נא לא נא לא
 סטן כ' :

רביינו חנן אל

מה לי הוא ומה לי חבריו. נגמר מודע. מעות ודייגי זהב והכל: ובו יסירה סופטת לו. ספיטה ז' אין נכמה והו למלכיהם סיס מקומם. ומכו מוקומם סקערת פון גדור גדורו כלuri ממן לפה: מתרני¹ גל ממי למשריך ולמאר שפכון קדש טוטל. דלמי צבשא (ז) מלול פְּנַיִם לגדיריו. נגמל פון פרין פְּנַיִם מדור והבא ואיכא דאמורי שאמרה מאיד מאיד הביא בלא מידה יורבו יתרה הוספה לי אמר רב תורה אמר רב רמייה בר בא מלמד שרוכב על אייר זכר וקשר תניין בראשו לקיים מה שנא²: וגם את חית השדה נתהי לו לעברך: מרתני³ אלא שבוד אדרם פועלם בשכט ולא אמר אדרם להזכיר לו שכור לו פועלים ולהביא מהשכין על התחום לשכור לו פועלים ומביא פירות אבל מוחשך הוא לשומר ומביא פירות בידו כל אמר אבא שאלו כל שאינו בכאי באמורתו רשאי אני להחשיך עליו: גמ' (פישטיא) מ"ש הו וא' מ"ש חבריו אמר רב פפא⁴ חבר נכרי מתוקף לה רב אש אמרה לנכרי שבות אלא אמר רב אש אפלוי תמיין החבויו ישראל הא קמיל לא אמר אדרם להזכירו שכור לו פועלים אבל אמר אדרם להזכירו הנראה שתטעמוד עמי לערב ומתניין⁵ מני ברבי יהושע בן קרחה רתניתא⁶ לא יאמר אדרם להזכירו הנראה שתטעמוד עמי לערב אמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יהונן הלכה ברבי יהושע בן קרחה ואמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יהונן מ"ט דרבנן יהושע בן קרחה דכתיב 'ממצואח חפצך ורבך דרבנן⁷ דיבור אסור הרהור מורה רמי ליה רב אחא בר רב הונא לרבע מי אמר ר' יהונן דיבור אסור הרהור מורה⁸ אלמא הרהור לאו בדיבור דמי⁹ וזה אמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יהונן בכל מקום מורה להרהור חוץ מבויות המרוחץ ומבותה הכסא שני הדת דבענן¹⁰ וזהו מתנץך קדושים ולכיא הכא נמי בתיב¹¹ ולא רואה בה בר ערות דבר ההוא מביע ליה לדרכו יהודה¹² אמר רב יהודה יעכ'ם¹³ ערום אסור לרקרות קריית שמע בנדנו מאיריא יעכ'ם¹⁴ אף ישראלי נמי לא מיביעיא קאמר לא מיביעיא ישראלי דאסור אבל יעכ'ם¹⁵ כיון דכתיב ביה אשר בשיר החמורים בשרגם איכא שפיר דמי קמיל¹⁶ אימא הכא נמי אמר קרא¹⁷ וערות איביהם לא ראו ודיבור מי אסיר¹⁸ וזה אמר רב חסידא ורב המונגה אמרו תוריוה¹⁹ חשבונות של מצוה מורה לחייב שבת וא"ר אלעוז²⁰ פוסקים צדקה לעניים בשבת וא"ר יעקב בר אידי אמר רב כי יהונן מפקחן פיקוח נפש ופיקוח רבים בשבת והולבן לบทי נסיות לפחק על בעקי רבים בשבת וא"ר שמואל בר נחמני אמרו תוריוה²¹ לחייב למלודו ספר ולמלודו ולכיסילאות לפקח על עסקו רבים בשבת ותנא דבי מנחשה משדרין על התינוקות ליארם בשבת ועל התינוק למלודו ספר ולמלודו אמרו תוריוה²² אמר קרא ממצוח חפצך ורב דבר ייחמציך אסורים חפצ' שמים מותרין א"ר יהודה אמר שמו על החבונות של²³ מלך²⁴ ושל מה בך מורה לחשבון בשבת תנ'ה²⁵ חשבונות שעברו ושעהידין להו²⁶ אסור לחשבון של מלך ושל

תורה או רשותם

1. וזה נזק מדרישתו
עליל ולקראן למלומדו והר' חוי יתבנ' עליל דקברין
ורבינו יובטן תל מלומדיו
התקאנ' ורכבי יתבנ' ותספחים
לי.
2. עשרה אמצעי השעת כל
אכזריות גבורתא-אכזרית ביד
עכידן ומאת תמי' הדשודה
נערחו לו לעבדה.

3. גם שבח מושבת ג'רל
עתה חצייר בזום קורש
ויראות לשליט עגנו קוריש
כיב כבוד ברוחם מושבת

4. רברָה^{רברָה} עיריה נס
כין אליליך מונוליך
בקברן לאיליאון לילית
אבירך לאפריך הדרת מונין
קדושת אלה ראהך עזרה
דרך ושב טראוריה:

דרים כט
5. והונצחים כל גולני
אשר בשור פחונין בשוק
וורדים סוסים ורומאים:
זיגוגיאן צג

6. וריך שם טרכן את
השלמה שיטו על שם
שיזקם ולכל אדריכל
ווכספֶת תרורת אדריכל
אבלם לא זר
בראשית ט צג

הגהות הב"ח

מלאכה ולחנו: (5) ד"

גלוון השם

לעוי רשי

דיקומבוינט
[דיסקומברטינט].
פערת פינן.

מוסך רשות

